AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
Admont, 12. Jh. Seite 23r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26121
Copyright: Admont, Benediktinerstift

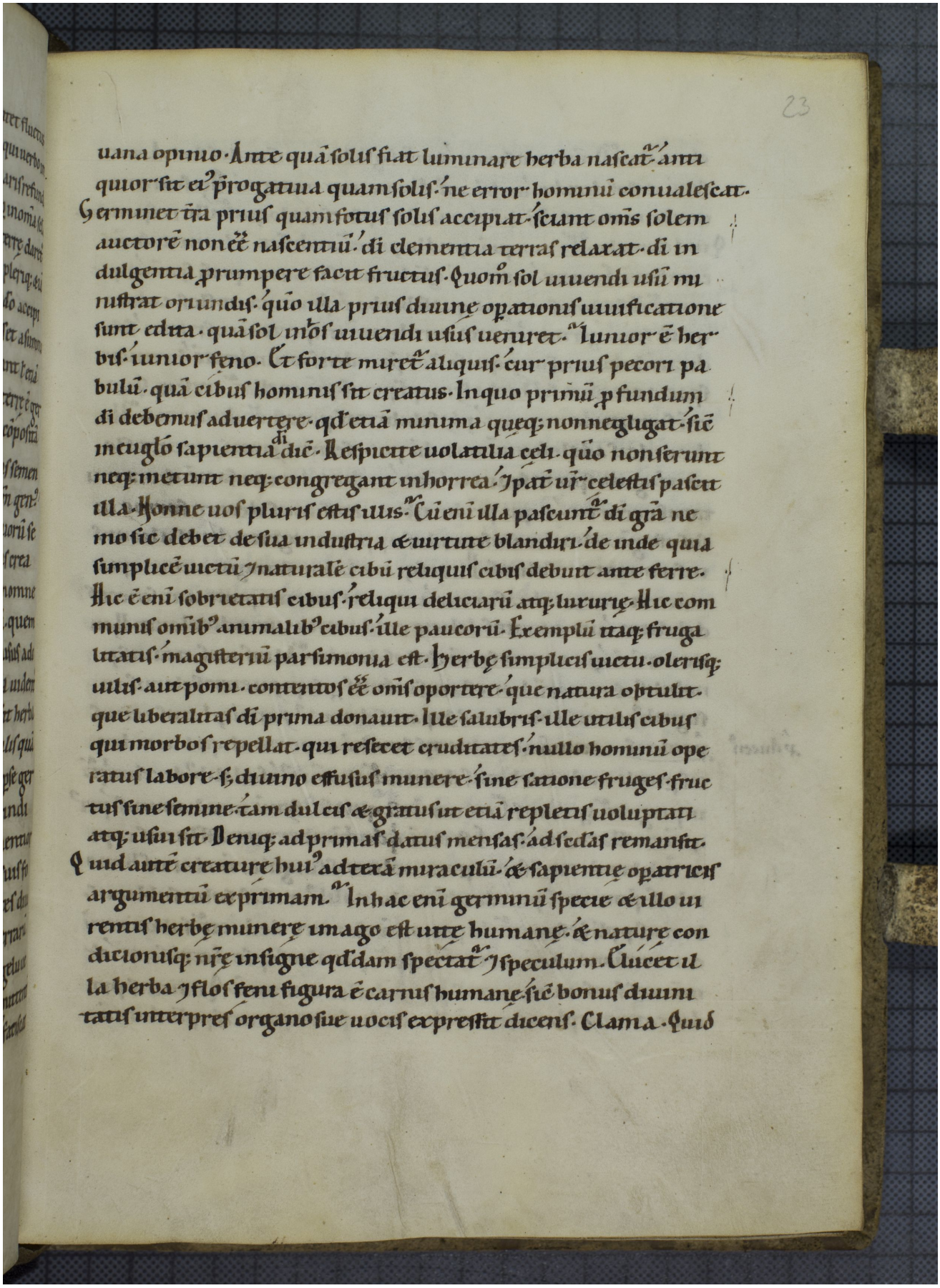

uana opinio. Ante quā solis fiat luminare herba nascat̄. anti
quior sit ei⁹ p̄rogatiua quam solis. ne error hominū conualescat.
Germinet t̄ra prius quam fotus solis accipiat. sciant om̄s solem
auctorē non ēē nascentiū. di clementia terras relaxat. di in
dulgentia ꝓrumpere facit fructus. Quom̄ sol uiuendi usū mi
nistrat oriundis. quō illa prius diuinę opationis uiuificatione
sunt edita. quā sol in ōs uiuendi usus ueniret. Iunior ē her
bis. iunior feno. Et forte miret̄ aliquis. cur prius pecori pa
bulū. quā cibus hominis sit creatus. In quo primū ꝓfundum
di debemus aduertere. qd̄ etiā minima queq; non negligat. sic
in euglō sapientia di dic̄. Respicite uolatilia celi. quō non serunt
neq; metunt neq; congregant in horrea. ⁊ pat̄ ur̄ celestis pascit
illa. Nonne uos pluris estis illis. Cū enī illa pascunt̄ di grā ne
mo sic debet de sua industria & uirtute blandiri. de inde quia
simplicē uictū ⁊ naturalē cibū reliquis cibis debuit ante ferre.
Hic ē enī sobrietatis cibus. reliqui deliciarū atq; luxurię. Hic com
munis om̄ib⁹ animalib⁹ cibus. ille paucorū. Exemplū itaq; fruga
litatis. magisteriū parsimonia est. Herbę simplicis uictu. olerisq;
uilis. aut pomi. contentos ēē om̄s oportere. que natura obtulit.
que liberalitas di prima donauit. Ille salubris. ille utilis cibus
qui morbos repellat. qui resecet cruditates. nullo hominū ope
ratus labore. s; diuino effusus munere. sine satione fruges. fruc
tus sine semine. tam dulcis & gratus ut etiā repletis uoluptati
atq; usui sit. Deniq; ad primas datus mensas. ad scd̄as remansit.
Quid autē creature hui⁹ ad texā miraculū. & sapientię opatricis
argumentū exprimam. In hac enī germinū specie & illo ui
rentis herbę munerę imago est uitę humanę. & naturę con
dicionisq; nr̄ę insigne qd̄dam spectat̄ ⁊ speculum. Clucet il
la herba ⁊ flos feni figura ē carnis humanę. sic bonus diuini
tatis interpres organo sue uocis expressit dicens. Clama. Quid